

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Idem testimoniis sacræ Scripturæ ostenditur. Memb. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](#)

eligere, ut disputatione prima dictum est, & de Platone affirmat Gregorius Nyssenus libro 6. Philosophie capite quarto, de Stoicis vero Augustinus quinto de Civitate Dei cap. 10. Ariftoteles in libris Ethicorum passim liberum arbitrium alfruit, etenimque censet aliquod opus virtutis, aut virtutis esse, virtus perioque, aut laude dignum, quatenus in potestate nostra est illud efficiere aut omittere. Eaque ratione 1. Ethicorum capite primo & sequentibus usque ad quintum de voluntario, & de electione disputat, electionemque docet esse corum qua eligere, aut non eligere possumus, uniusque pro arbitrio preponere alteri. Et capite quinto docet, opera virtutum ac virtutum modo in nostra esse potestate, eaque ratione in nobis stum esse probos, aut improbos fieri, & idcirco virtutem laudi, viuum vero virtutem nobis iure tribut.

M E M B R U M I I .

Idem testimonii Scriptura ostenditur.

V Erum ad testimonia Scripturarum accedamus, compertumque erit haereticos libertatem arbitrii negates in media luce cœcire, vel potius veritatem ab ipsis compartam & exploratam, malitia studiorumque fædionis negare.

Genesios 4. *Dixit Dominus ad Cain: Nonne si bene egiris, recipies fin autem male, statim in furibus peccatum tuum aderis? Sed sub te erit appetitus eius (peccati scilicet) & tu dominaberis illius (appetitus videlicet, quo in peccatum propendes ac alliceris).* Nescio quod clarus testimonium desiderari possit in confirmationem liberi arbitrij.

Ecclesiastici 15. *Dens ab initio constituit hominem, & reliquias illum in manu consilij sui: adiecit mandata, & precepta sua. Si volueris mandata seruare, conseruabit te. Apposuit tibi aquam & ignem, ad quod volueris porrige manum tuam. Ante hominem vita & mors, bonum & malum, quod placerit ei, datur illi. Neque satisfaciet, si quis dicat, testimonium hoc loqui de homine in statu innocentia. Tum quia facultas liberi arbitrij, si in homine concedenda sit, est facultas naturalis illi à natura insita: naturalia autem remanserunt in homine post lapsum: tametsi debilitata, & magis infirma ad operandum, quam essent dum iustitia originali erant suffulta, ut in nostra Concordia ostensum est. Tum vel maximè, quoniam in eo testimonio sermo est cum homine post naturam lapsam, illisque verbis docetur, in ipso esse libertatem arbitrij, per ipsumque stare, quo minus sapientiam, donum Spiritus sancti, compararet, ut ex antecedentibus, & ex ipsiusmet verbis citatis, satis est manifestum. Neque intuenti potest esse dubium, eo in loco doceri, homini post naturam lapsam inesse libertatem arbitrij.*

Deuteronomij 30. filii Israël dicitur: *Mandatum, quod ego præcipio tibi, non supra te est. Considera quod hodie proposuerim in confœctu tuo vitam & bonum, & è contrario mortem & malum: testes in uno hodie celum & terram, quod proposuerim vobis vitam & mortem, benedictionem & maledictionem: elige ergo vitam, ut vivas, &c. Quibus verbis apertissime docetur, libertatem arbitrij inesse hominibus post naturam lapsam: elecio namque, atque optio è duabus pro arbitratu ad libertatem arbitrij spectat.*

Iosue vltimo: *Optio vobis datur: Eligite hodie, quod placet, cui seruire potissimum debeat.* 2. Regum 24. Dictum est ad David per Gad Prophetam. *Trium ibi datur optio, elige unum, quod volueris, ex his, ut faciam tibi.* Et infra: *Nunc ergo delibera, & vide quem re-*

A fpondeam ei, qui me misit, sermonem. Ecclesiastici 31. inter laudes inſtiſtū computatur. Qui potuit transgreſi, & non est transgreſiſus, & facere ista, & non fecit.

B Jeremias 8. Eligeat magis mortem, quam vitam, omnes qui residui faciunt de cognitione hac pessima. Et infra: Diſces ad eos, Hec dicit Dominus. Numquid, qui cadit, non resurget? Et qui auctoritatem ejus, non reverteretur?

Quare ergo auctoritas est populus iste auctoritate contentioſa? Quibus verbis conqueritur Deus de filiis Israël, quodā, per ipsos sicut, ne conuertantur. Et cap. 29. Sit in atrio domus Domini, & loqueris ad omnes ciuitates Iuda vniuersos sermones, quos ego mandauit tibi, ut loqueris ad eos, noli subtrahere verbum: ut forte audiant, & conuertantur uniusquisque à via sua mala, & penitentiatem meli, quod cogito facere ei propter malitiam suadiorum eorum. Quibus etiam verbis aperte libertas arbitrij statuit, ut etiam vocante Deo, arque praestò existente ad opitulandum, peccatores conuertantur.

Zacharia 1. Conuertimini ad me, & conuertar ad Zach. 1. vos. Ne sitis sicut Parres vestri, ad quos clamabant Prophetæ priores dicentes, hec dicit Dominus: conuertimini ad vestris viis malis, & non audierunt. Vbi clare idem habetur.

C Ezechielis 18. Proiicite à vobis omnes preuaricationes vestras, quibus preuaricari estis, & facite vobis cor nouum, & spiritum novum: & quare morientis domini Israël: Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus, reuertimini & viuite. Antea vero dixerat. Si impius egreditur penitentiam ab omnibus peccatis suis, &c. In iustitia sua, quam operatus est, viuet. Ex quibus verbis manifestissime patet, in nobis esse libertatem, ut ad Deum conuertamur, per nosque stare, Deumque paratum est ad auxilium ad id necessarium prestandum.

*D Idemque patet ex ceteris admonitionibus, & cohortationibus ad penitentiā, quæ passim in Scriptura sacra habentur. Matthæi 23. *Quonies volui congregare filios tuos quemadmodum gallina congregat pullos suis sub alas, & noluit: id est, per te stetit, quæ, cum velle posset, noluit.* 1. ad Timotheum cap. 2. *Qui omnes homines vult fallos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* Cuius legitima interpretatio est, secundum voluntatem Dei conditionaram, si scilicet per ipsos non stetit. Apocalypsis tertio. *Suadeo tibi emere à me aurum ignitum probatum, ut locuples fias, fias vero ad eum est, in cuius potestate est emere.* Apoc. 3. *E Deo adiuuante aut non emere. Et infra: Ecce sto ad ostium, & pulso. Si quis aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum. Vbi clare docetur, Deum praestò esse, tum ad intrandum in corda nostra, tum etiam ad serendam opem sibi ostium aperientibus, siveque pulsare per inspirationes & motions internas, in nostraque potestate situm esse aperire (ipso coadiuvante) aut non aperire.**

*F Ioannis 1. *Dedit eis potestatem filios Dei fieri.* Matthæi 19. *Si vis ad vitam ingredi, serua mandata.* Vbi nostria optioni relinquunt, velle, aut nolle ingredi, & seruare aut non seruare mandata. 1. ad Corinth. 7. *Qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potest autem habens sua voluntatis. Ad Phil. Sine consilio tuo nihil volui facere, ut ne velut ex necessitate bonum tuum esset, sed voluntarium.* Psalmi 118. *Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine.* Et rursus: *Anima mea in manibus meis semper.* Id est, in potestate mei liberi arbitrij, ut perdam eam, aut candeam à te adiutum seruam. Exponi & optimè potest, de periculo vita corporis Davidis.*

*G Isaiae 5. de vinea domus Israël, *Et expelauit ut faceret vnuu, & fecit labruscas.* Si omnia ex necessitate euenerint,*

Dan. 13.

Act. 5.

euenerint, neque illa esset libertas arbitrij, quorum cōquereretur Dominus ac diceret, *neq; tuis ut facies unas, & fecit labrūcas?* Prou. 1. *Vocauit & renūs̄is.* Deliberatio etiam Susannæ in angustiis positæ, qua secum deliberans eligit potius incidere in manus improborum senum, quam Deum offendere, vt Daniel. 13. habetur, luce clarius libertatē arbitrij ostēdit.

Auct. 5. Auct. 5. Dixit Petrus ad Ananiam: *Nōnne tibi manens manebat, & venundatum in tua erat potestate, ut scilicet offeres, aut nō offeres pretium in communes vltus. Apocal. 2. Dedi illi tempus, ut penitentiam ageret, & non vult penitire a formicatione sua.* Marci 13. comparat se Christus homini, qui peregrinatus, reliquit domum suam, & dedit seruis suis potestatem cuiusque operis.

Testimonia alia legito, si placet, apud Irenæum 4. libro aduersus heres cap. 71. & 72. vbi doctissimè ex Scripturis & rationibus libertatem arbitrij demonstrat. Vide etiam Origenem 3. lib. Periarchon cap. 1. Augustinum de gratia & libero arbitrio cap. 2. & lib. 2. de Actis cum Fœlicie Manichæo c. 4. & alios. Cui autem, quæ adduēta sunt, non sufficient, quæ erunt satis? Vix enim video, quæ alia veritas ex Scripturis sacris apertius innotescat.

nostra esse potestate, sed omnia fatali necessitate euenerint, refert beatum Petrum in hunc modum restitisse. *Quomodo ergo Deus iudicat secundum veritatem unumquemque pro actib; us suis, si agere aliquid in potestate non habuit?* Hoc si tenetur, consulta sunt omnia, si frusta erit studium scindandi meliora, sed & indices scaculi, si frusta legibus presunt, & puniunt eos, qui male agunt: non enim in sua potestate habuerunt, vi non peccarent. *Vana erunt & ira populorum, qua malis actibus pœnas statuant, miseri erunt & hi, qui seruant cum labore iustitiam: beati vero illi, qui in delicia posuit, cum luxuria & sceleri viventes, tyrannidem tenent.* Secundum hoc ergo, neque iustitia erit, neque bonitas, neq; illa virtus. Et ad dicit: *Ego igitur dico sui esse arbitrij hominē.* Et infra: *Arbitrij potestas est s̄c̄s̄ anima, habens virtutē quæ possit ad quos velit actus inclinari.* Hæc beatus Petrus loco citato. Quibus Clemens refert Simumen Magum D. Petro palmam victorie cum laude tribuisse. Cum tamen hæretici nostri temporis obsecrati in tanta luce persistant. Idem Clemens epist. sua 3. quæ habetur 1. tom. Conciliorum. *Si quis sanè, inquit, audiēs sermonem veri Prophetae (id est, Christi) velit recipere, aut nolit, & amplecti onus eius, id est, mādata vita, habet in sua potestate.* Liberi enim sumus a burj. Nam si hoc esset, ut audientes ea iam non haberent in potestate aliud facere, quæ audierant, vis erat quedā natura, per quam liberum non esse ad aliam migrare sententiam. Aut si rorosus ex audientibus nullus omnino recuperet, & hoc nature vis erat, quæ unum aliquid fieri cogeret, & alteri parti non daret locū. Nunc autem quia liberum est animo in quā velit partem declinare iudicium suum, & quia probanter elige viam, constat evidenter inesse hominibus arbitrij libertatem. Hec ille.

Dionys. de coelesti Hierarch. c. 9. Negue enim vita nobis data est, cui vis illata sit, aut imposita necessitas,

Iustinus Martyr, in Dialogo cum Tryphonem aduersus Iudeos. *Verum, inquit, ut cognoscebat preclarum ac honestum fieri, fecit esse potestatis, sed ad bonus iustitiae actiones, & Angelos, & homines, constituitque tempus, ad quod bonū esset illos sui esse arbitrij & potestatis intelligebat, quodque honestum ac recte esse cognoscet, & generalia & priuata iudicia faciebat, ita tamē, ut liberum arbitrium retineretur.* Et ad finem Dialogi ait: *Illi quoque antea docui, Deum non esse causam cur iij quorum peccata amea cognita sunt, sine Angeli sic homines, improbi efficiantur sed sua quisque culpa tales sunt, qualis quisq; videbitur. Sed ne occasio nē haberei hoc asserēdū, Christi in cruce agi oportuisse, aut etiam in genere vestro esse legis violatores neque alter fieri posse, occupas paucis docui, Deū cū Angelos & homines sumū consilium sequi vellet, eos sui iuris atque arbitrij recte facta, bonaque actiones facere voluisse, cum ratione quæ scirerit ipsi a quo effecti sunt, cūm antea non essent: & cum lege, quæ ab eo indicentur, si secutus, arg, recta ratio prescribitur, gerant. Quid si verbum Dei planè significat de nonnullis & Angelis & hominibus sumptuiri suppliciū, ipse quod improbos obstinato animo futuros eos præparaverit, hec prædictis, non quod tales eos efficerit. Itaq; si omnes, qui misericordiam a Deo consequi volunt, superioris vita peniteat, id præstare possunt, eisque beatos Scriptura appellat, &c.* Et in Apologia prima, pro Christianis ad Scenarum Romanum. *Quoniam a principio, inquit, tam Angelorum genus, quam hominum iudicij sui ac voluntatis Deus efficit, iure pro iis, que scelerate fecerint pœnas in eterno igne soluent. Omnis vero qui generari sūt, hac natura est, viri atq; virtutem accipere posse. Negue enim quicquam horum laude dignum esset, nisi virramque in partem convertere, & quasi flectere se possent. Hoc vero etiam declarant iij homines, qui ubique, & in ferendis legibus rationē rectam ducem*

Concilium
Bracharense.

Zeo 9.

Cone. Con-
stantinense.

Leo 10.

Cone. Tri-
dent.D. Clemens
3. recog.

Definitiones deinde Ecclesiæ pro libertate arbitrij afferenda subiiciendæ sunt. In Concilio etenim Bracharense 1. c. 9. & 10. & à Leone 1. epist. 91. quæ est ac Turibium Asturensem Episcopum c. 11. damnatur error Priscilliani negantis libertatē arbitrij, afferentisque animas & corpora humana fatalibus stellis esse astricta. Definitiones disp. 1. dum de fato esset sermo allata sunt. Leo 9. in epistola decretali ad Petrum Antiochenum Episcopum (qua habetur in fine operum Leonis 1.) in explanatione fidei Romana ita inquit: *Credo Deum prædestinasse solum modo bona, præsciusse autem bona malaque. Gratiam Dei præuentire, & subsequi hominem credo & profiteor, ita tamen ut liberum arbitriū rationali creatura non denegem. Inter alios etiam articulos Vuileffii in Concilio Constantiensi sessio. 8. damnatos 27. affirmabat: Omnia de necessitate absoluta euenerint. Inter articulos item Lutheri à Leone 10. damnatos in bullâ quadam, quæ habetur 7. tomo Conciliorum post Concilium Lateranense sub eodem Pontifice, trigesimus sextus habebat. Liberum arbitrium post peccatum esse rem de solo titulo, & dum facit, quod in se est, peccare mortaliter. In Concilio denique Trident. sessio. 6. c. 1. definit, in hominibus post Ad peccatum un liberum arbitrium minimè extinctum esse, licet viribus si attenuatum & inclinatum. Et Canone 5. habetur. Si quis liberum hominis arbitrium post Ad peccatum amissum & extinctum esse dixerit, aut rem esse de solo titulo, inotitulum sine re, signum denique à Satana inuectum in Ecclesiam, anathema sit. Eadem libertas arbitrij definitur Canone 4. & 6.*

MEMBRUM IV.

Quod eadem circa liberum arbitrium concors fuerit Patrum sententia.

Postremò ostendendum est vnamitem Patrum fuisse consensum circa liberum hominis arbitrium. In primis Clemens Petri discipulus 3. l. recognoscens Simonem Magum, qui afferuerat nihil in